

“मीठे बच्चे- तिमीले रावणको मतमा बाबाको ग्लानि गन्यौ त्यसैले विश्व कौडी तुल्य बन्यो ।
अब उहाँलाई पहिचान गरेर याद गन्यौ भने धनवान बन्छौ ।”

प्रश्न:- सिँढीको चित्रमा कुनचाहिँ अनौठो रहस्य समाहित छ ?

उत्तर:- आधाकल्प हुन्छ भक्तिको डान्स र आधाकल्प हुन्छ ज्ञानको डान्स । जब भक्तिको डान्स हुन्छ, ज्ञानको हुँदैन र जब ज्ञानको हुन्छ, भक्तिको हुँदैन । आधाकल्प रावणको प्रारब्ध चल्छ र आधाकल्प तिमी बच्चाहरूले प्रारब्ध भोग्छौ । यो गहन रहस्य सिँढीको चित्रमा समाहित छ ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति । बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ- भक्तिमार्गमा धेरै भक्तिको डान्स गन्यौ, ज्ञानको डान्स गरेनौ । जब भक्तिको डान्स हुन्छ, ज्ञानको हुँदैन । जब ज्ञानको हुन्छ, भक्तिको हुँदैन किनकि भक्तिको डान्सले गिर्ने कलामा लैजान्छ । सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन । भक्ति शुरू हुन्छ द्वापरदेखि । जब भक्ति शुरू हुन्छ, ज्ञानको प्रारब्ध पूरा हुन्छ फेरि कला कम हुन्छ । कसरी गिर्छन्, त्यो कुरा बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । म कल्प-कल्प आएर बच्चाहरूलाई भन्दछु, तिमी बच्चाहरूले मेरो धेरै ग्लानि गन्यौ । जब-जब यस विश्वमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको धेरै ग्लानि हुन्छ तब म आउँछु । ग्लानि केलाई भनिन्छ, त्यो पनि सम्भाउँछु । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर विकारी नर्कलाई कल्प-कल्प स्वर्ग बनाउँछु । तिमीले आसुरी मतमा मेरो ग्लानि गरेका हुनाले कति कंगाल बनेका छौ । रामराज्य थियो, अहिले छ रावण राज्य, जसलाई हार र जित, दिन र रात भनिन्छ । अब विचार गर- म कहिले आऊँ ! जसलाई राज्य दिएँ, उनैले राज्य गुमाएर बसेका छन् । हिसाब-किताब त सारा सम्भाएकै छु । म आएर वर्सा दिन्छु फेरि रावण आएर तिमीलाई श्रापित गर्छ । भारतवर्षको महिमा पनि कसैलाई केही थाहा छैन । सबैभन्दा पहिला भारतवर्ष नै थियो । कहिले थियो, कसरी थियो, कसले राज्य गर्थे ? कसैलाई पनि केही थाहा छैन । केही पनि बुझ्दैनन् । जो देवता थिए, अनुहार मनुष्यको, स्वभाव देवताको थियो । अहिले हुन त अनुहार मनुष्यको छ, स्वभाव आसुरी छ । जसलाई सम्भाउँछौ, उनीहरूले बुझ्दैनन् किनकि पारलौकिक बाबालाई नै चिन्दैनन् । भन् उल्टै गाली गर्छन् । बाबाको ग्लानि गर्दा-गर्दा बिल्कुलै कौडी-तुल्य बनेका छन् । भारतवर्षको पतन भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो अवस्था भएपछि म आउँछु । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्मुख बसेर सम्भाइरहेको छु । कल्प पहिले पनि यसरी नै सम्भाएको थिएँ । यो दैवी-सम्प्रदायको स्थापना भइरहेको छ, मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छन् । मनुष्यलाई यो थाहा छैन, बाबा कहिले आउनुहुन्छ ? सत्ययुग, त्रेतामा तिमीले धेरै खुशीसँग प्रारब्ध भोग्छौ । फेरि द्वापरदेखि रावणको श्राप पाउँदा-पाउँदा बिल्कुलै समाप्त हुन्छ । जसरी देवताहरूले प्रारब्ध भोग्दा-भोग्दा त्रेताको अन्त्यमा समाप्त हुन्छ, फेरि रावणको आसुरी प्रारब्ध शुरू हुन्छ । भक्ति पनि पहिला अव्यभिचारी हुन्छ, फेरि व्यभिचारी हुन्छ । सिँढी ठीक बनेको छ । हरेक चीज सतोप्रधान, सतो-

२०७३ जेष्ठ ०३ सोमबार १६-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन रजो-तमो बन्छ । दाग लाग्दै जान्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउन त धेरै राम्ररी सम्झाइन्छ, तर धारणा कम हुन्छ । कोहीमा त सम्झाउने बिल्कुलै अक्कल छैन । कोही राम्रा अनुभवी हुन्छन्, जसको धारणा धेरै राम्रो हुन्छ । नम्बरवार त हुन्छन् नि । सबै विद्यार्थी उस्तै त हुँदैनन् । केही न केही नम्बर अवश्य ल्याउँछन् । कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । म तिम्रो बेहदको पिता, सृष्टिको रचयिता हुँ । मलाई याद गर्नाले तिम्रीलाई बेहदको वर्सा मिल्छ । यादद्वारा नै दाग मेटिन्छ । केवल यो सम्झाऊ— हामी सत्ययुगमा सतोप्रधान थियौं, अहिले कलियुगमा तमोप्रधान बनेका छौं । आत्मामा दाग लाग्छ । पवित्र नबनी कोही वहाँ जान सक्दैन । नयाँ दुनियाँमा हुन्छ नै सतोप्रधान । कपडा नयाँ भयो भनिन्छ सतोप्रधान, फेरि पुरानो तमोप्रधान हुन्छ । अहिले सबैका कपडा फाट्ने अवस्थामा छन् । सबै जीर्ण अवस्थामा पुगेका छन् । जो विश्वका मालिक थिए, उनै बिल्कुलै गरिब बनेका छन् । फेरि उनीहरू नै धनवान बन्नु छ । यी कुरालाई मनुष्यले जान्दैनन् । पहिले स्वर्ग थियो, यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । अरू सबै धर्मकाहरू त पछि आएका हुन् । बाबाले बसेर तिम्रीलाई सत्य कुरा सम्झाउनुहुन्छ । हेर गीताको कति मान छ । पढ्दा-पढ्दा बिल्कुलै तल गिरेका छन्, त्यसैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । हामी भ्रष्टाचारी बनेका छौं । सद्गति त भगवान्‌ले नै दिन सक्नुहुन्छ । बाँकी शास्त्रमा त छ सबै भक्तिमार्ग । तिम्रो बुद्धिमा बसेको छ, हामी बाबाको ज्ञानबाट देवता बन्छौं । अहिले सारा दुनियाँदेखि वैराग्य छ । संन्यासीहरूले पनि भक्ति गर्छन्, गंगा स्नान आदि गर्छन् नि । भक्ति पनि सतोप्रधान, फेरि रजो, तमो हुन्छ । यो पनि त्यस्तै हो । आधाकल्प दिन, आधाकल्प रात भनिन्छ । ब्रह्मासँग अवश्य ब्राह्मणहरूको पनि दिन-रात हुन्छ । तिमी अब दिनमा जान्छौ, भक्तिको रात पूरा हुन्छ । भक्तिमा त धेरै दुःख छ, त्यसलाई रात भनिन्छ । अँध्यारोमा ठक्कर खाइरहन्छन्, भगवान्‌सँग मिलन गर्नको लागि । भक्तिमार्गमा सद्गति दिनेवाला कोही हुँदैन । तिमिले सिवाय कसैले पनि यथार्थ रीतिले भगवान्‌लाई चिन्दैनन् । आत्मा पनि बिन्दु, परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ, यो कुरा कसैले पनि जान्न सक्दैन । परमात्मा नै स्वयं आएर ब्रह्मा तनद्वारा सम्झाउनुहुन्छ । उनीहरूले फेरि भागीरथ, बयलका रूपमा देखाएका छन् । तर बयलको त कुरै होइन । बाबाले सबै कुरा राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ तर कसैका बुद्धिमा पूरा बस्दैन । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! म तिम्री आत्माहरूको पिता हुँ । तिमिले मलाई याद गर्नु र वर्सालाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । फेरि पनि भन्छौ बिर्सिन्छ । वाह ! यस्ता साजन वा पितालाई बिर्सनु हुन्छ ? स्त्री, पतिलाई अथवा बच्चाहरूले पितालाई कहिल्यै बिर्सिन्छन् र ? यहाँ तिमिले किन बिर्सिन्छौ ? भन्छौ पनि— बाबा हजुरले हामीलाई स्वर्गका मालिक बनाइरहनु भएको छ फेरि पनि बिर्सिन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— याद गर्दैनौ भने भित्र जुन दाग लागेको छ, त्यो कसरी निस्कन्छ ? मुख्य कुरा हो नै यादको । तिम्रो कुनै अर्को धर्मसँग सम्बन्ध छैन । विद्यालयमा त इतिहास-भूगोल सम्झाउँछन् । कतिले त बिल्कुलै बुझ्दैनन् । बाबाले पढाउनुहुन्छ, त्यो कुरा बुद्धिमा बस्दैन । ठीकै छ, बाबा र वर्सालाई त याद गर तर यो पनि बिर्सिन्छौ ! जसका लागि

२०७३ जेष्ठ ०३ सोमबार १६-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आधाकल्प देखि भक्ति गर्दै आयौ, उहाँ बाबालाई याद गर्दैनौ ! तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ, अब हामीले यो शरीर छोडेर राजाईमा जान्छौं, यो अन्तिम जन्म हो । सूक्ष्मवतनमा उनीहरूको अनुहार त त्यही देख्छौ, वैकुण्ठमा पनि देख्छौ । जान्दछौ— यी मम्मा-बाबा नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, तिमी जब सत्ययुगमा हुन्छौ, सम्भन्छौ— यो शरीर छोडेर अर्को लिनु छ । वहाँ उनीहरूलाई यो याद हुँदैन— सत्ययुग पछि त्रेता आउँछ, द्वापर आउँछ, हामी भर्दै जान्छौं । ज्ञानको कुरै हुँदैन । पुनर्जन्म लिइरहन्छौं । वहाँ आत्म-अभिमानी रहन्छौं । फेरि आत्म-अभिमानीबाट देह-अभिमानी बन्छौं । यो ज्ञान केवल तिमी ब्राह्मणहरूसँग छ, अरू कसैसँग छैन । यो ज्ञान ज्ञानेश्वर, जो ज्ञानका सागर बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै सुनाउनुहुन्छ । अवश्य ब्रह्माका बच्चा, ब्राह्मणलाई नै सुनाउनुहुन्छ । ब्रह्माका बच्चाहरू हुन् ब्राह्मण सम्प्रदाय । रात-दिनको फरक छ । तिमीले पुरुषार्थ गरेर सम्पूर्ण गुणवान बन्छौ । सम्पूर्ण निर्विकारी, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि तिमीले बाबालाई याद गर, कर्म त गर्नु नै छ । बुद्धिको योग बाबासँग लागि रहोस् । कर्म पनि गर, बढई (सिकर्मी)को काम गर वा राजाईको गर । राजा जनकको पनि गायन छ नि । राजाई गरिराख तर बुद्धिको योग बाबासँग लगायौ भने वर्सा मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, म एकलाई याद गर । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— केवल शिव भनेमा लिङ्ग याद आउँछ । अरू त सबैको शरीरको नाम लिइन्छ । पार्ट शरीरद्वारा खेलिन्छ । अहिले तिमीलाई आत्म-अभिमानी बनाइन्छ, जुन आधाकल्प चल्छ । यतिबेला सबै छन् देह-अभिमानमा । वहाँ आत्म-अभिमानी हुन्छन्, यथा राजा-रानी तथा प्रजा । आयु त सबैको लामो हुन्छ । यहाँ सबैको आयु कम छ । बाबा सम्मुख बसेर बच्चाहरूलाई कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ— हे आत्माहरू ! किनकि आत्माले ज्ञान लिन्छ, धारणा आत्मामा हुन्छ । बाबाको त शरीर छैन । आत्मामा सारा ज्ञान हुन्छ । आत्मा पनि तारा हो, बाबा पनि तारा हुनुहुन्छ । उहाँले पुनर्जन्म लिनुहुन्न, आत्मले पुनर्जन्म लिन्छ । त्यसैले बाबाले काम दिनुभएको थियो— परमात्माको महिमा र बच्चाको महिमा लेखेर ल्याऊ । दुवैको अलग-अलग छ । श्रीकृष्णको भिन्नै महिमा छ । उनी साकार, उहाँ निराकार । यति गुणवान कसले बनायो ? अवश्य भनिन्छ परमात्माले बनाउनुभयो ।

यतिबेला तिमी ईश्वरीय सम्प्रदायका हौ । तिमीलाई बाबाले सिकाइरहनु भएको छ । पछि फेरि प्रारब्ध भोग्छौ । सत्ययुगमा त कसैले सिकाउँदैन । भक्तिमार्गको सामग्री नै समाप्त हुन्छ । यस दुनियाँदेखि वैराग्य पनि हुनुपर्छ अर्थात् देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोडेर आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्भन्नु छ । नाङ्गै आएका थियौं, नाङ्गै जानु छ । यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ, हामी सबै नयाँ दुनियाँमा जान्छौं । ठीकै छ, यो यादको मेहनत गरिराख, यसमा नै फेल हुन्छन् । याद गर्दैनन् । जो पनि बुझ्नको लागि आउँछन्, उनीहरूलाई पनि यही सम्झाउनु छ, शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने यादद्वारा तिम्रो दाग मेटिन्छ, तिमी विष्णुपुरीको मालिक बन्छौ । विष्णुपुरी नै स्वर्गपुरी हो । त्यसैले जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर । जुन बाबालाई आधाकल्प याद गर्नु अहिले उहाँ सम्मुख आउनुभएको छ । भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, उहाँलाई कसैले पनि जान्दैन । स्वयं आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । म जो हुँ, जस्तो हुँ

२०७३ जेष्ठ ०३ सोमबार १६-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
त्यस्तो मुशिकल कोहीले जान्दछ र निश्चय गर्छ । निश्चय भएमा पुरुषार्थ गरेर वर्सा पाउँछन् ।
शिवबाबाले भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरेमा तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ र तिमी पवित्र बनेर पवित्र
दुनियाँको मालिक बन्छौ । कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग,
नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पुरुषार्थ गरेर सम्पूर्ण गुणवान बन्नु छ । कर्म जुनसुकै भए पनि बाबाको यादमा रहेर
गर्नु छ । कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन ।
- २) यो पुरानो कपडा (शरीर) जीर्ण छ, यसबाट ममत्व निकालिदिनु छ । आत्मालाई
सतोप्रधान बनाउने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— दिव्य बुद्धिको विमानद्वारा विश्वको रेख-देख गर्ने मास्टर रचयिता भव

जसको बुद्धि जति दिव्य छ, दिव्यताको आधारमा उति गति तेज हुन्छ । त्यसैले
दिव्य बुद्धिको विमानद्वारा एक सेकेण्डमा स्पष्ट रूपले विश्व परिक्रमा गरेर सर्व
आत्माहरूलाई रेख-देख गर । उनीहरूलाई सन्तुष्ट गर । जति तिमिले चक्रवर्ती बनेर
चक्कर लगाउँछौ उति चारैतर्फबाट आवाज आउँछ, हामीले ज्योति देख्यौं,
हिँडिरहेको फरिश्ता देख्यौं । यसको लागि स्वयं कल्याणकारीका साथै विश्व कल्याणी
मास्टर रचयिता बन ।

स्लोगनः— मास्टर दाता बनेर अनेक आत्माहरूलाई प्राप्तिको अनुभव गराउनु नै ब्रह्मा बाबा
समान बन्नु हो ।